

Deres Kornélia

Gömbölyű nap

A kövér óra bajsza kókadtan lógnak
a délutánba. Elhenyélt napok, tovább
gurulnunk nincs hova. Lusta mozgás
kuszálja össze a síkokat, barázdákról
álmodik az agy. Néha halkan felnevet.
Bolygónyi szervből így válik színes
játékgolyó, tudós csillagászok helyett
gyerekek terepe. Kerek nagyítóikkal
büszkén kutatják a dobogó tájat,
a tekervényest.

Rájahadak

Esténként nézzük egymást, idegen
szemekkel. A fejben bolygók fordulnak
el, távcsővel figyelt, csillogó vidékek,
hullahoppkarikás dobok. Aztán rájahadak
jönnek, lecsorognak a könnycsatornán.
Uszonyos, öreg istenek: az agypálya
őrzi még bolygóközi vándorútjukat.
A késő krétából ragadtak itt.
Lapított porcosok.

Korall

Természettudósok érkeznek kémlelni
a barázdás tájat, neuronok tömegét.
A drammeni partoknál megállnak,
ahol a ráják flitteres halak között
matruhában járnak. Fjordos mesék,
nyöszörgő kísértethajók kikötője ez.
Elázott matrózok hajolnak a vízre,
korallszívüket keresik a flitterek alatt:
rémálmok állomása, ez a hely nem
köszön, nem tegez.

